

“अणि नियुक्ते” पा०। अणन्ते परे नियुक्ताचिनि समासे प्रागुक्तम्। अलधारः। “शिल्पिनि चाकजः” पा०। शिल्पिवाचिनि अकजः पराणन्ते परे प्रागुक्तम्। तन्तुवायः। अशिल्पिनि तु न, कुशलायः। कजोऽपि न, कुम्भकारः। “संज्ञायाञ्च” पा०। अणन्ते प्रागुक्तम्। तन्तुवायो नाम लूताकमिः। अकज इत्येव रथकारोनाम ब्राह्मण इत्यत्र न। “गोतन्तियव पाळे” पा०। गोपालः तन्तिपालः यवपालः। अनियुक्तार्थोऽयमारम्भः नियुक्ते तु पूर्वेषु सिद्धः। “णिनि” पा०। णिन्यन्ते परे प्रागुक्तम्। उष्पहादी। “उपमानं शब्दार्थप्रकृतावेव” पा०। उपमानवाचि पूर्वपदं णिन्यन्ते परे आद्युदात्तम्। उद् क्रोशी ध्वाङ्क्षरावी। अशब्दार्थे तु एकवच्चीत्यादौ न। प्रकृतिपहणेन उपसर्गेण शब्दार्थत्वे गर्हभोच्चारितादौ न। “युक्तारोह्यादयश्च” पा०। एते आड्युदात्ताः। युक्तारोही आगतरोही आगतयोधी आगतपञ्ची आगतनन्दी आगतप्रहारी। आगतमन्त्रः क्षीरहोता भगिनीभर्ता यामगोधुक् अश्वत्थिरालः गर्गत्थिरालः व्युष्टित्थिरालः गणपादः एकश्रुतिपादु पाले सन्नितादयश्च युक्तारोह्यादिः। “दीर्घकाशतुषभवाङ्घ्रवटं जे” पा०। जे परे एतानि आद्युदात्तानि। दीर्घजः काशज इत्यादि। “अन्यात् पूर्व वङ्गचः” पा०। वङ्गचः पूर्वस्यान्यात् पूर्वपदं जे परे आद्युदात्तम्। उपसरजः। आमलकीजः। “यामेऽनिवसलः” पा०। यामे परे अनिवसदाचि पूर्वपदमाद्युदात्तम्। मल्लयामः, (मल्लसमूहः) देवयामः (देवस्थानिकः यामः)। निवसतस्तु दाक्षियाम इत्यादौ न। “घोषादिषु च” पा०। घोष इत्येवमादिषु चोत्तरपदेषु पूर्वपदमाद्युदात्तं स्यात्। घोष कट वङ्गभ हृद वदरी पिङ्गल पिशङ्ग माला रत्ना शाला कूट शास्त्राणी अश्वत्थ तृण शिल्पी मुनि प्रेक्षा घोषादि। दाक्षिघोषः। “क्षालादयः शालायाम्” पा०। क्षालिशाला व्याडिशाला। ते च क्षालि मेढि भाण्डि व्याडि आखण्डि आटि गोमि। “प्रस्येऽवृद्धमकर्णानोनाम्” पा०। प्रस्यपरे अवृद्धं (यस्याद्यचः वृद्धिर्न) तादृशपूर्वपदमाद्युदात्तं न तु कर्णोदीनाम्। इन्द्रप्रस्यः। वृद्धस्य तु दाक्षिप्रस्य इत्यादौ न। कर्णोदयश्च कर्णी मन्त्री मकरो कर्कभु गभी करोर कन्दुक कवल वदरी। “मालादीनाञ्च” पा०। वृद्धार्थमिदम्। मालाप्रस्यम्। मा-
लादयश्च। माला शाला शोणा द्राक्षा स्वाक्षा जामा

काञ्ची एक काम। “अमहच्चवं नगरेऽनुदोचाम्” पा०। अमहच्चवं नगरेऽनुदोचाम्। महच्चयस्तु महानगरं नवनगरमित्यादौ न। उदोचान्तु कर्त्तिनगरमित्यादौ न। “अम्मे चावर्णं द्यच्च त्वाच्च” पा०। अम्मे परे द्व्यचकं त्वाचकं वाऽवर्णान्तं पूर्वपदमाद्युदात्तं स्यात्। गुप्ताम्मेम्। कुक्कुटाम्मेम्। अमवर्णस्य वृद्धदर्शमित्यादौ न। अधिकाचकोऽपि कपिङ्गलाम्मित्यादौ न। अमहच्चमितेऽयं तेन महार्थम् नवार्थमित्यादौ न। “न भूताधिकसङ्गीवमद्राश्रमकञ्जलम्” पा०। अम्मे एतानि नाद्युदात्तानि। भूतार्थम्। एवं समासे पूर्वपदस्य आद्युदात्ततामाभिधाय तस्यैव अन्तोदात्तताऽपि तत्र उक्ता यथा “अनः” पा०। अधिकारोऽयं प्रागुत्तरपदादिपहणात्। “सर्वं गुणकात्क्षेत्रं” पा०। सर्वशब्दरूपं पूर्वपदमन्तोदात्तं स्यात्। गुणसाकल्ये गत्ये। सर्वश्चेतः सर्वमहान्। श्वेतत्वमहत्त्वगुणाभ्यां कृतस्त्वव्यापकताद्योतनादस्य तथात्वम्। सर्वसौवर्ण इत्यादौ तु गुणेन व्याप्तिभावाच्च। अवाकल्ये तु सर्वेषां श्वेततरः सर्वश्चेत इत्यादौ तरलोपे न। “संज्ञायां गिरिनिकाशयोः” पा०। एतयोः पूर्वमन्तोदात्तम्। अङ्गनागिरिः मौण्डिनिकायः। असंज्ञायान्तु परमगिरिः ब्राह्मणनिकाय इत्यादौ न। “कुमार्यां वयसि” पा०। कुमारीपरे पूर्वपदमन्तोदात्तम् वयसि। वृद्धकुमारी जरात्कुमारी। कुमारीशब्दः पुंसा सह सङ्गमाभाववतीपरः वृद्धादिसामानाधिकरण्यात् वयोवाचित्वमत्र। अवयसि तु परमकुमारी आदौ न। “उदकेऽक्षेवले” पा०। अक्षेवलं मिश्रं तद्वाचिनि समासे उदके परे पूर्वपदमन्तोदात्तम्। गुडोदकम्। गुडमिश्रितसुदकमित्यर्थः। खरे कतेऽत्र एकादेशे स्वरितो वातुकात्ते पदादाविति पक्षे स्वरितः। अमिश्रे तु शीतोदकम् इत्यादौ न। “द्विगौ क्रतौ” पा०। द्विगवुत्तरपदे कृतवाचिनि समासे प्रागुक्तम्। गार्ग्यत्थिरालः। अद्विगौ तु अत्थिराल इत्यादौ न। “सभायां नष्टसके” पा०। क्षीवान्न सभापरे प्रागुक्तम्। गोपालसभम्। अक्षीवे राजसभेत्यादौ न। तत्पुरुषस्यैव ग्रहणं तेन रमणीयसभं ब्राह्मणकुलमित्यादौ न। “पुरे प्राचाम्” पा०। देवदत्त पुरम्। नान्दोपुरम्। अप्राचि तु शिवपुरमित्यादौ न। “अरिष्टगौडपूर्वे च” पा०। अरिष्टपुरम्। गौडपुरम्। पूर्वग्रहणात् अरिष्टाश्रितपुरं गौडभ्यत्तपुरमित्यत्रापि स्यात्। “न हास्तिनफलकमाद्देशाः” पा०। पुरे परे एतानि नान्तोदात्तानि। हास्तिनपुरम्। फलकपुरम्। माद्देशपुरम्।